A Kornfeld Áruház

A kép a Kornfeld Áruházat ábrázolja az 1920-as években, az átépítés előtt. Valószínűleg akkoriban kezdték a kerékpár-árusítást is. Érdekesség, hogy a kerékpár fogaskerekén ki volt öntve a Kornfeld név. A képen jobbról a második az édesapám, Kornfeld Ármin. Balról a második, a segéd, egy Ovsanka nevezetű szlovák alkalmazott.

Édesapám a szabó szakmát tanulta ki, kijárta a kereskedelmi iskolát, és átvette az édesapja után azt az üzletet, amely férfi-, női és gyermekkonfekcióval foglalkozott. A Kornfeld Ármin Áruház divatbemutatókat rendezett, férfi-, női és gyermekkonfekcióból. Ezáltal jól menő üzlet lett a miénk.

Vasárnap [Duna]Szerdahelyen nem volt vásár. Ellenben vasárnap tíz óráig nyitva volt az összes üzlet. Az összes zsidó és nem zsidó egyformán. Nálunk a férfi-, női és gyermekkonfekció, a kerékpár és a varrógép. A kerékpár úgy érkezett, hogy a kormány előre, a pedálok befelé voltak, volt hozzá egy kis háromszögletű táska, amiben szerszámok voltak, és az ülés mögötti csomagtartó. Kaptam egy koronát, ha vasárnap reggel két biciklit eladásra összeszereltem. Egy korona nagy pénz volt.

1938. november hetedikén bejöttek a magyarok, tizennégy évesen végignéztem, ahogy csákánnyal kibontották az áruházunk falát, és gyerekkocsiban tolva vitték a bundákat, biciklin tolták, amit lehetett. Ez egy borzasztó élmény volt. Nemsokára bevonták az édesapám iparengedélyét a konfekcióról, és elvették az iparengedélyét a szabóságról is. Ez mind megszűnt. Emlékszem rá, újra kellett valamit kezdeni, és úgy próbálták, hogy varrógép és gyermekkocsi.